

fratres suos extendatur, licet de eis mentio facta non sit, ibid. in n. 9. per text. ibi, d. l. 7. t. 13 part. 4. — facta per Principis rescriptum, an faciat legitimatum posse succedere in bonis agnatorum, vel cognatorum legitimantis, et an in bonis avi, ibi n. 10. — filii in cujus impetratione fuit facta mentio legitimorum, an faciat sic legitimatos cum legitimis simul patri succedere, n. 2 l. 9 t. 13 p. 4. — filiorum an fiat per subsequens matrimonium, licet concubina domi non retineatur, n. 8 l. 1 t. 13, et n. 13 l. 2 tit. 14, et n. 1 l. 1 tit. 13 part. 4. — filiorum an possit esse sine patris consensu; et quid si pater sit mortuus, vel furiosus, et ad quæ tunc legitimabitur, et an filius invitatus legitimari possit, n. 1 l. 4 t. 13 p. 4, et n. 9 ibid. — Et an sufficiat postea filii rati habitio, quando fuit legitimatus invitatus, n. 9 dict. l. 4 t. 13 in p. 4. — Legitimitas potest fieri per Principem in uno casu, ita ut legitimatus in majoria succedere possit, n. 6 l. 1 t. 13 p. 4. — est res favorabilis, estque amplianda, cum sit Principis, et patris donum, glos. l. 4 tit. 13 part. 4. — Et an ex parte patris dicatur donum, ut sic revocetur natiuitate posthumorum postea natorum legitime, ibid. — Legitimitas peti potest per procuratorem, ibi n. 3. — dari potest ab Imperatore, vel Rege, et quando, ibid. in n. 4 et 3. — Et an possit à Rege aliquis legitimari quoad Regalia, et Baronias, vel an hoc pertineat ad solos Imperatores, d. n. 5. — Legitimitas debet fieri de subditis, quæ teneret, etiamsi fieret inter ipsos extra territorium, et quare n. 6 l. 4 t. 13 p. 4. — Et an Comes Palatinus habens potestatem legitimandi ab Imperatore, possit legitimare in terris ecclesie, vel Regis non recognoscentis superiorem, ibid. — Legitimitas facta de subdito, an extendatur ad bona existentia extra territorium legitimantis, sive succedat ex testamento, sive ab intestato, d. n. 6. — non subditi si fiat extra regnum, qui in regno bona habebat, an teneat legitimatio respectu bonorum, quæ sunt in regno, d. n. 6 l. 4 t. 13 p. 4. — an se extendat ad clericos in minoribus ordinibus, sive in sacris, et maioribus constitutos, et quid si adversetur consuetudo, d. n. 6 post med. — Sive illa legitimatio detur ab Imperatore, sive à Rege, vel à Comite Palatino in temporalibus, d. n. 6 post med. — Legitimitas per rescriptum Principis qualis esse dicatur, et qualiter fiat, n. 7 d. l. 4 per illum text. ibi. — per rescriptum Principis, an valeat stantibus filiis legitimis, num. 3 l. 52 tit. 9 part. 6.

LEGITIMATUS per rescriptum, an succedat in majoriis, et excludat substitutum, n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2. — licet possit dici legitimus, non tamen legitime natus, seu descendens, ibidem. — per subsequens matrimonium, an succedat in majoria, dict. n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2. — Et an præferatur legitimo per rescriptum Principis, et qui in secundogenito ex matrimonio, dict. n. 10. — Legitimus, et an in impetratione legitimantis exprimi debeat qualitas spuriæ, et quando, n. 1 l. 9 tit. 13 part. 5. — an possit patris testamentum impugnare per quærelam, et quando, n. 3 dict. l. 9 tit. 13 part. 4. — si tempore impetrationis legitimantis non dixit patrem alios filios legitimos habere, an legitimatio valeat, n. 1 l. 56 tit. 13 part. 3. — per subsequens matrimonium, non ad

majoriam admittatur, si filii legitimi ad eam fuerint vocati, n. 10 l. 2 tit. 13 part. 2, et n. 9 l. 1 tit. 13 p. 4. — Legitimi per subsequens matrimonium, vel alii qui licet nascantur ex legitimo matrimonio, non tamen ita erat tempore conceptionis, an admittantur ad majoriam desiderantem filios genitos et natos ex legitimo matrimonio, dict. n. 9 dict. l. 1 tit. 13 part. 4. — Legitimus per subsequens matrimonium retrò fingitur fuisse legitimus, quia legitimatio penes naturam imitatur, dict. n. 6. — per subsequens matrimonium an succedat in feudis, et quid si in investitura dicatur, succedat talis, et ex eo legitimi descendentes, ibidem. — per subsequens matrimonium, si illud illo invito fiat, an redigatur in potestatem patris, ibid. in dict. n. 9. — per subsequens matrimonium, si sit primogenitus, an præferatur secundogenito ex legitimo matrimonio, ibi n. 2 ad fin. — Et quid si filius naturalis habuisset nepotem, et avus contrahat matrimonium cum patre filii mortui, an nepos legitimetur, dict. n. 9 dict. l. 1 tit. 13 part. 4. — Legitimus per Principem in uno casu potest in majoria, et in aliis bonis succedere, et quando, dict. n. 9. — non dicitur legitimus natura, sed gratia, non generatione, sed regeneratione, non felicitate nascendi, sed dono Principis, n. 2 l. 4 tit. 13 part. 4. — an suam legitimam extendat ubique locorum, et ubicunque habeat bona, etiam extra territorium legitimantis, n. 6 l. 4 t. 13 p. 4. — extra regnum, si habeat bona intra regnum, et subditus legitimantis non sit, an legitimatio tenebit respectu bonorum existentium in regno, ibid. — dicitur verè legitimus, non per fictionem, n. 10 l. 4 tit. 13 part. 4. — in nihilo differt ab aliis filiis legitimis et naturalibus, aliquando tamen sic, n. 11 per text. ibi, l. 4 tit. 13 p. 4. — an excludat substitutum, dict. n. 11. — non succedit in feudo, d. n. 11 d. l. 4. — an possit extrahere rem patrimoniam, quod ex forma statuti competit agnatis, d. n. 11. — an revocet donationem alicui factam vigore l. *si unquam*, C. *de revocandis donationibus*. vide dict. n. 11 in medio. — an veniat appellatio filiorum legitimorum: nullum operatur in hoc communis usus loquendi, ibidem. — ad dignitates ad regiam dignitatem non videtur legitimatus; neque creditur, et an legitimatus ad feuda videatur ad dignitates legitimatus, dict. n. 11 dict. l. 4 tit. 13 part. 4. — non dicitur primogenitus in exclusione legitimi, et quando, dict. n. 11 dict. l. 4 tit. 13 part. 4. — non succedit in jure primogenituræ, si post legitimatorem filius legitimus nascatur, dict. n. 11 ibid. — an sit de linea paterna, seu de stirpe sua, dict. n. 11 dict. l. 4 tit. 13 part. 4. — an gaudeat nobilitate patris, et an istud, scilicet quod pater est nobilis, debeat in impetratione legitimantis dici, ibidem. — per Papam quoad suscipiendos ordines, an et quando isti tales virtute legitimantis generaliter datæ poterunt promoveri ad dignitates, sive ad Episcopatum, n. 13, 16 et 17 dict. l. 4. — Et an tunc beneficia possint habere, et an si dispensetur cum eo, ut beneficium curatum possit habere, per hoc ad dignitatem non poterit promoveri, dict. n. 16. — Legitimus per Papam, talis legitimatio non se extendit, quoad temporalia, nisi et ipse in eos temporalem habeat jurisdictionem, ibid. in num. 8. — à Rege, vel Imperatore, an

succedat in jure patronatus, cum sit spiritualibus annexum, n. 20 l. 4 t. 13 part. 4. — Et an filius, qui nunquam fuit legitimatus, in tali jure patronatus possit succedere, ibidem. — Legitimus per oblationem curiæ, et quis esse debeat, et an ista legitimatio sit hodie in usu; et latè de ea vide per gloss. l. 5 tit. 13 part. 4. — per oblationem curiæ cum filiis legitimis succedere potest in bonis patris, hodie verò est secus per legem Tauri, ibid. n. 7 dict. l. 5. — Legitimus in testamento patris sui, si postea à Principe suam legitimatorem confirmaverit, an admittatur ad majoriam, in qua requiritur quod successores sint legitimi, vel ante actum debeat impedimentum removeri, n. 6 l. 6 tit. 13 part. 4. — per instrumentum publicum sive privatum, quis dicatur, quando, et quomodo fieri debeat talis legitimatio, gloss. l. 7 ibidem. — per Principis rescriptum, an succedat agnatis, vel cognatis legitimantis, et an avo, n. 10 l. 6 tit. 10 part. 3. — per oblationem curiæ à patre de filio factam, bene succedit cognatis, vel agnatis, sed tamen si seipsum filius offerat, ibid. in n. 11. — si à patre emancipetur, an ei succedere possit, n. 1 l. 9 tit. 13 part. 4. — erit hæres patris, et quando, ibidem. — an succedat cum filiis legitimis antea vel postea natis, et quid hodie per legem Tauri, num. 2 dict. l. 9 tit. 13 part. 4. — per Principem eo tempore, quo jam stabant filii legitimi et naturales, de quibus in impetratione legitimantis mentio facta fuit, an succedat in parte sua simul cum aliis legitimis, vel non, n. 2 l. 9 tit. 13 p. 4. — Legitimi per subsequens matrimonium, an revocent donationem factam in defectum liberorum, n. 7 l. 8 tit. 4 part. 5.

LEGITIMUS, et illegitimus quis sit, et an isti possint ordinari, et quare non, n. 1 et 2 l. 12 tit. 6 part. 4. — an dicatur ille, qui fuit religionem ingressus quoad ordines suscipiendas, vel quoad patri succedendum, n. 2 l. 12 tit. 6 part. 4. — Legitimus esse filium, quibus modis istud probari possit, num. 1 l. 1 tit. 13 part. 4. — Et an ista legitimatio possit præscribi, spatio tringinta annorum, dict. n. 1. — Legitimus filius esse dicitur ille, qui nascitur ex matrimonio, quod de jure non valet, si ipse vel unus ipsorum impedimentum ignoraverit, ibi n. 3 per text. ibi. — Et quo tempore requiratur ignorantia ad hoc, ut filii nati ex matrimonio, quod de jure esse non poterat, legitimi esse dicantur, ibi n. 3. — Legitimus an dicatur filius, qui natus est in figura matrimonii quando super impedimentum, quod objicatur conjugibus, erat litigium, ibid. in n. 6. — est filius, qui ex concubina nascitur, si postea parentes matrimonium contrahant, et hoc verè, non per fictionem, n. 7 l. 1 tit. 13 part. 4. — Et an ad hoc requiratur, quod talis concubina sit in domo retenta, vel non, ibid. in num. 8 dict. l. 1. — Legitimus est filius per contractum matrimonium, licet antea esset illegitimus, si certa illo tempore potuit esse uxor ejus, n. 9 l. 1 tit. 13 part. 4. — Et quid si inter eorum et istud matrimonium aliud matrimonium præcesserit, ibidem. — Et quid si dos intervenerit, ibidem. — Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum eo, tempore natiuitatis filii, licet non tempore conceptionis ipsius, ibidem. — Legitimus an efficiatur

filius ex clerico in minoribus constituto et soluta natus, per subsequens matrimonium, ibidem. — Et quid si sit beneficiatus, et an huic matrimonium contrahere liceat, ibidem. — Legitimi an efficiatur filii per contractum matrimonium in mortis articulo factum, et quando non, dict. n. 9. — Et quid si contrahat cum ea, cum qua honestè contrahere antea non poterat, vel ei defecerat sensus, ibid. — Legitimus tempore natiuitatis, licet non tempore conceptionis, an admittatur ad majoriam, ad quam vocantur filii geniti et nati ex legitimo matrimonio, ibidem. — an esse possit filius vulgò conceptus, si pater, et mater ipsius illud confiteantur, et subsequatur matrimonium, ibid. post medium. — per subsequens matrimonium retro fuisse legitimum creditur, quia hæc legitimatio penes naturam imitatur, ibid. ad fin. — Et an talis possit bene in feudis succedere, et quid si in investitura dicatur, succedat talis, et ex eo legitimi descendentes, d. n. 9 l. 1 tit. 13 part. 4. — Legitimus dicitur legitimus non natura, sed gratia, non generatione, sed regeneratione, non felicitate nascendi, sed dono Principis, n. 2 l. 4 tit. 13 part. 4. — Legitimus verè dicitur ille, qui fuit à Principe legitimatus, non per fictionem, n. 10 l. 4 tit. 13 part. 4. — Legitimus an præsumatur filius per emancipationem patris, de qua per instrumentum constat, n. 4 l. 16 t. 13 part. 4. — an sit filius, qui nascitur in octavo, decimo, vel undecimo mense, n. 2, 3 et 4 l. 4 tit. 23 part. 4.

LEGITIMUS TUTOR, v. in verbo TUTOR LEGITIMUS.

LEGITIME FACTUM puniri minimè debet, n. 8 per text. ibi, l. 3 tit. 21 part. 4.

LENONES sunt infames, quomodocumque officium exercent, n. 1, 2 et 3 l. 4 tit. 6 part. 7, per text. ibi.

LENO quis dicatur, et quotuplex sit, et de ejus pœna, gloss. l. 1 et 2 per illum text. ibi, tit. 22 part. 7.

LENOCINIUM oppositum ab uxore marito illam de adulterio accusante, an infringat talem adulterii accusationem, n. 2 et 4 l. 6 tit. 9 part. 4. — Et an tunc sufficiat probare lenocinium in genere, licet non sit in illa specie adulterii, ibidem. — Lenocinium si probetur vassallo, an per hoc feudo privari possit, quando consentit, ut alius cum uxore domini commisceretur, n. 4 l. 9 t. 26 part. 4. — si per uxorem opponatur contra maritum accusantem eam de adulterio, si talis exceptio probetur, maritus puniendus sit, vel non, et quando, n. 4 et 3 l. 29 per text. ibi, t. 1 part. 7. — Et quid si talis exceptio proponatur post litem contestatam, n. 4 l. 7 tit. 17 p. 7. — Lenocinium est quintuplex, et quis illum committere dicatur, et de ejus pœna, glos. l. 1 et 2 per text. ibi, tit. 22 part. 7.

LEONES, et de eorum natura, et feritate, n. 1 l. 25 tit. 15 part. 7.

LEPRA, et elephantia dicitur quædam species lepræ, n. 5 l. 17 tit. 2 part. 4. — et de multis generibus lepræ, v. n. 3 in proem. tit. 2 part. 7.

LEPROSUS Clericus, sive Prælati, an debeat privari ecclesia, vel dandus sit illi coadjutor, n. 1 l. 18 tit. 16 part. 4. — Leprosi an teneantur dare decimas, et de quibus rebus non, n. 1 l. 6 tit. 20 part. 4. — Leprosus si factus sit maritus, an per hoc matrimonium dissolvatur

tur, et an sanus leproso debitum reddere teneatur, et quando, num. 7 per text. ibi, l. 7 tit. 2 part. 4.—Et an vir debitum reddere debeat, si ita, vel alia sit infirmitate detentus, ita quòd si uxori petenti debitum illud sibi reddeat, periclitaretur, ibid. — Leprosi sunt extra civitatem ponendi, et quare neque filios secum habere possint, ibid. in n. 9.—an debeant sepeliri in cœmeterio aliorum, dict. n. 9 dict. l. 7.—Leprosus est idoneus testis, benè tamen possunt alii testes cum eo nolle interesse, dict. num. 9. — Leprosi quasi nunquam curari possunt, et sunt extra civitatem ponendi, et an mortui possint cum aliis sepeliri, n. 4 et 5 in præmio tit. 2 part. 7.

LÆSIO si causetur intra vigesimum quintum annum, poterit peti restitutio intra quadriennium à prima die vigesimi sexti anni, n. 2 l. 5 tit. 25 part. 5. — propter præscriptionem, si sit enormissima, an transacto quadriennio, quod datur ad restitutionem petendam, peti possit restitutio, n. 9 l. 7 tit. 29 part. 5. — minores an probetur eo ipso, quòd compromisit, sive in arbitrium, sive in arbitratorem, n. 4 l. 25 tit. 4 p. 5.—qualis esse debeat ad hoc, ut per eam recurratur ad arbitrium boni viri, quando tertius electus per contrahentes ad nominationem pretii uni ex contrahentibus læsit, n. 5 l. 5 tit. 5 part. 5.—si sit enormissima, etiamsi tunc iuretur non venire adversus contractum venditionis, an iuramentum aliquid obstet, vel non, et quid in minore hoc jurante, n. 12 l. 56 tit. 5 part. 5.—ultra dimidiam iusti pretii facit venditionem non tenere, et qualiter hoc procedat, gloss. l. 56.—enormissima si sit in transactione, an ita læsus possit intentare remedium, l. 2 C. de rescind. vendit. et quid in muliere, et rustico, n. 2 l. 54 tit. 14 part. 5 per text. ibi.—in rebus minoris data, de hoc v. in verbo **RESTITUTIO**, et in verbo **MINOR**.

LÆSUS si sit aliquis, eò quòd testator illum volebat instituere heredem in suo testamento, si sit prohibitus testare, vel per vim alium heredem fecerit, an tunc succurratur læso, vel fiscus intromittatur, n. 5 l. 27 t. 1 part. 6, et n. 4 l. 28, et n. 1 l. 29 ibidem.—Si sit minor qualiter restituatur, vide in verbo **MINOR**, et in verbo **RESTITUTIO**.

LEUCA, et quot passus faciant unam leucam, n. 10 l. 5 tit. 16 part. 2.

LEVIS CULPA quæ sit, et qualiter hæc imputetur commodatario, et quando, n. 5 l. 2 tit. 2 part. 5, et n. 9 per text. ibi. l. 5 tit. 5 part. 5, et n. 5 l. 11 tit. 53 part. 7.—Et depositarius quando de levi, vel de levissima culpa teneatur, dict. n. 11 l. 5 per text. ibi, tit. 5 part. 5, et ibi, n. 12.—Levis culpa leviter est punienda, n. 5 l. 11 tit. 8 part. 5.—an veniat in actione pignoratitia, num. 5 l. 20 tit. 15 part. 5.—meretur maximam pœnam quando continet in se ingratitudinem, n. 5 l. 11 tit. 53 p. 7.—in facto proprio an sit punibilis, dict. n. 5 dict. l. 11 tit. 53 part. 7.—Et an delinquens per levem culpam excusetur, ibid.

LEVISSIMA CULPA, et an de ea teneatur tenens in custodia regis castellum, n. 10 l. 4 tit. 18 part. 2.—et an commodatarius teneatur de levissima culpa, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 2 part. 5.—an veniat in actione

depositi contraria, n. 2 l. 10 tit. 5 p. 5.—an imputetur ei, qui pro custodia salarium recipit, n. 1 l. 13 tit. 8 part. 5.—an obliget artificem, qui opus fecit, n. 5 et 4 l. 17, et n. 1 l. 15 tit. 8 part. 5.—an obliget hospitatorum, si furentur sibi res sibi datæ, vel de alia teneatur, n. 9 cum aliis ibi, l. 16 tit. 8 part. 5.—an veniat in actione pignoratitia n. 5 l. 20 tit. 15 part. 5.—et an hæres teneatur legatario de levissima culpa, n. 5 l. 7, et n. 5 l. 41 t. 9 p. 6.—an veniat in actione legis Aquiliæ, n. 4 in princip. l. 10 tit. 15 part. 7.

LIBELLUS in quibus casibus non debet in scriptis porrigi, vide remissivè per n. 1 l. 41 tit. 2 part. 5.—debet parti manu iudicis tradi, n. 6 l. 41 tit. 2 part. 5.—in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale, an sustentari possit, n. 4 l. 1 t. 50 p. 5.—in actioni criminali civiliter mota, an dari debeat servata solemnitate, l. *liberorum*, D de accusation. v. n. 5 l. 2 tit. 9 part. 2.—qualiter concipi debeat, quando maritus accusat uxorem suam de adulterio, et quid in se continere debeat, gloss. l. 12 tit. 9 part. 4.—ineptus et defectuosus non est admittendus, de quo potest objici in causa appellationis, n. 1 per text. ibi, l. 14 tit. 9 part. 4.—Et an talis libellus procedat, parte non opponente contra illum, in dict. n. 1 dict. l. 14 tit. 9 part. 4.—Libellus, et an in denuntiatione, quam emptor facit venditori, teneatur ostendere ei copiam libelli, n. 4 quæst. 2 l. 21 t. 5 part. 5.—qualiter debeat formari, quando intentatur remedium, l. 2 C. de rescind. vendit. quia fuit quis ultra dimidiam deceptus, n. 7 l. 56 tit. 5 part. 5.—iudici dandus non est in causa naufragii, et hoc est speciale in tali causa, n. 2 l. 14 per text. ibi, tit. 9 part. 5.—qualiter formari debeat in hypothecaria actione, n. 3 l. 14 tit. 15 part. 5.—qualiter formandus sit, quando creditor constituit procuratorem ad petendum debitum tantum, et non ad recipiendam solutionem, n. 5 l. 7 t. 14 part. 5.—si plura narrat, an omnia ibidem narrata probari debeant, vel sufficiat unum tantam probare, n. 2 l. 8 tit. 7 part. 6.—in causa criminali, si ritè non sit propositus, à iudice rejici debet, num. 6 in princ. l. 14 tit. 1 part. 7.—Et an defectus ipsius purgetur ex probationibus postea factis, vel an reus absolvendus sit, dict. n. 6.—Libellus famosus si contra aliquem fiat publicè, vel secretè, qualiter faciens puniatur, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 9 part. 7.—qualiter formetur, quando agitur civiliter actione injuriarum, n. 4 l. 21 t. 9 part. 7.

LIBER tributorum, et an talis liber debeant exactori tributorum per notarium tradi, n. 5 l. 25 tit. 18 part. 5.—mercatoris quam fidem pro se, vel contra faciat, et an adversarius, qui de eo uti vult, debeat totum librum respicere, vel illum totum approbare, et quid in hoc observetur, n. 4 l. 121 t. 18 p. 5.—feudorum an sit ab imperatoribus approbatus gloss. magn. l. 7 t. 2 part. 1.—rationum mercatoris mortui, si fuerit bonus homo, quam fidem faciet, n. 2 l. 121 tit. 18 part. 5.—Libri veteris, et novi testamenti dicuntur scripturæ authenticæ, n. 1 l. 4 tit. 18 part. 5.—Liber, si à patre libri donentur filio, an donatio teneat, vel an ipse cum fratribus illam communicare debeat, n. 6 l. 5 per text. ibi, tit. 4

part. 5.—Libri an veniant in generali obligatione honorum, n. 5 l. 5 tit. 15 part. 5.—an possint auferri scholari qui bonis cessit, si post cessionem emerit, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 5.—à patre dati filio, an ipse filius ad collationem cum fratribus adducere debeat, et quando non, n. 5 l. 5 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—dicuntur arma studentis, non verò non studentis, n. 6 ad fin. dict. l. 5 tit. 15 part. 6.

LIBER HOMO, vide in verbo **HOMO LIBER**.

LIBERA præsumitur quælibet res, nisi contrarium probetur, n. 5 in fin. l. 28 tit. 2 part. 5.

LIBERALIS ille dicitur, qui dat sine spe retributionis, n. 2 l. 1 per text. ibi, tit. 4 part. 5.

LIBERALITAS propriè dicitur tribus concurrentibus, de quibus per n. 2 l. 3 tit. 1 part. 1.—alicujus in aliquem, illum in futurum non obligat, n. 7 per text. ibi, l. 12 tit. 22 part. 4.—Liberalitatis diffinitio, n. 2 l. 18 tit. 5 part. 2.—Liberalitas non censetur esse in necessitatibus, n. 9 l. 25 tit. 11 part. 4.—an exerceatur à patre dotando filiam, cum ipse ad hoc tenetur, n. 4 l. 8 t. 4 part. 5.

LIBERATIO generalis dicitur captiosa, et an creditor debeat compelli ad faciendam generalem liberationem, n. 2 l. 81 tit. 18 part. 5.—per minorem facta tutori, an teneat si aliquid dolosè fuit occultatum, seu factum, num. 2 l. 102 tit. 18 part. 5.—Et quid si minor dolum tutoris remiserit, an hæc liberatio aliquid operetur, n. 3 dict. l. 102 tit. 18 part. 5.—Liberatio filii facta debitori patris sui in vita patris, an convalescat, si postea filius extitit hæres patris, num. 2 l. 22 tit. 11 part. 5.—domini generaliter data, an ad species furto subtractas extendatur, n. 2 l. 50 per text. ibi, tit. 11 part. 5.—generalis an extendatur ad occulta, et ignorata, n. 5 dict. l. 50.—Et an sit differentia, sive liberatio fiat ei, qui est in obligatione generali, vel universali, vel ei, qui tenetur ex aliquo contractu speciali, ibidem in n. 4.—Liberatio generalis an extendatur ad commissa per dolum, sive fiat inter vivos, sive in ultima voluntate, ibid. in n. 5.—habetur pro solutione, etiam quoad solutionem implendam, n. 2 l. 1 tit. 14 part. 5.—in fraudem creditoris facta revocatur, si liberatus sit fraudis particeps, et quid si sit ignorans, et an et quando ejus fidejussor liberetur, vel non, gloss. l. 12 per text. ibi, t. 15 part. 5.

LIBERATUS ab aliquo à morte, vel à captivitate, an sortiatur naturalitatem liberatoris, n. 7 per text. ibi, l. 2 tit. 24 part. 4.—à rationibus reddendis, an et quando interum illas reddere teneatur domino, illum liberavit, glos. l. 50 per text. ibi, tit. 11 part. 5.

LIBERTAS debet adesse in consulendo, et subscribendo, quod notat pro consiliariis Regum, n. 5 l. 25 tit. 15 part. 2.—charior est vita, estque unum de honorabilioribus mundi, et nihil libertate nobilior, n. 1 in præm. tit. 29 part. 2.—Et plura in favorem libertatis remissivè ponit, n. 7 l. 4 t. 5 part. 5.—Libertas ubi requiritur, si ibidem junctus metus intervenerit, actus non valet, n. 5 l. 29 tit. 14 part. 5.—quanto tempore per servum præscribatur, n. 1 et 2 l. 25 t. 29 p. 5.—est unum de honorabilibus, et æstimabilioribus mun-

di, num. 1 in præm. tit. 5 part. 4.—charior est, quam vita, quam nemo recusare potest, n. 1 in præm. t. 22 part. 4.—Libertatis diffinitio quæ sit, n. 1 per text. ibi, l. 1 ibid.—Libertas quando detur servo per scripturam, vel coram amico, vel in testamento datur, quam retatem dominus habere debeat, ibid. n. 6 et 7 per text. ibi.—qualiter servo communi detur ex sola unius domini voluntate, n. 2 per text. ibi, l. 2 t. 22 p. 4.—Libertatem an mereatur servus, qui occisorem domini sui accusavit, si illud non probet, an verò requiratur, quòd illud probet; et an sufficiat illud per indicia probare, per quæ devèntum fuit ad torturam, si ex ea orta fuit confessio, n. 4 l. 5 t. 22 p. 4.—an debeatur servo, si detegerit conjurationem in mortem domini, ibid. in n. 5.—Libertas an servo danda sit, quando proditorem Regi vel regno machinatam denuntiavit, et an tunc à fisco debeat pretium domino servi solvi, ibid. in n. 6.—an impediatur propter pactum appositum à venditore, ne servus venditus manumittatur, et quando, n. 5 l. 46 t. 5 p. 5.—Libertatem consequitur servus statim, quòd à domino fuit prostituta, n. 2 l. 47 tit. 5 part. 5.—Libertas servi an sit præcisè pia causa, et an valeat argumentum de uno ad alium, n. 1 l. 5 t. 12 p. 5.—Et an ratione libertatis consequendæ mulier possit fidejuberè, d. n. 1 per illum text. ibi.—Libertas an videatur data servo, eo ipso quòd dominus ejus illum suum heredem facit, et quando non, gloss. l. 5 per text. ibi, t. 5 p. 6.—Libertates an debeantur, quando hæreditas pervenit ad fiscum, et fuit ab hærede sublata tanquam ab indigno, n. 25 l. 15 t. 7 p. 6.—Libertas est res inæstimabilis, et sic servus, cui datur, onere pecuniario gravari non potest, n. 5 l. 6 t. 9 p. 6.—fideicommissaria, an competat ipso jure, vel sit ab hærede legatario præstanda, n. 7 l. 56 tit. 9 p. 6.—Libertates in testamento relicte legitimis filiorum minuere non debent, n. 1 l. 1 t. 11 p. 6.—Libertas an videatur data servo, quia domino tutor datus fuit filiis ipsius, gloss. l. 7 per text. ibi, tit. 16 p. 6.

LIBERTUS quales operas hæredibus extraneis sui manumissoris præstare teneatur, n. 5 per text. ibi, l. 8 t. 20 p. 4.—tenetur ad operas obsequiales patrono, et in quo istæ operæ consistant, n. 6 cum sequent. per text. ibi, dict. l. 8 t. 22 part. 4.—res domini cum maxima cura servare, et prospicere tenet, ibid. in n. 15.—tenetur petere tutorem filii sui patroni, quod suis sumptibus facere debet, d. n. 15.—tenetur alere dominum manumissorem, si ad inopiam pervenerit, ibid. in n. 14.—Et an valeat argumentum de libertis ad vassallos, d. n. 14.—Libertus ingratus qualiter ad servitum revocetur, si aliquid contra filios patroni fecerit, n. 5 per text. ibi, l. 9 t. 22 part. 4.—Et qualis debeat esse injuria, sive offensa illi facta, et an in faciendo, vel in non faciendo, ibid. in n. 4.—Libertus si fiat clericus propter ingratitudinem in servitum non potest revocari, n. 6.—quando ex justa causa revocatur in servitum, an et tunc iudicis sententia requiratur, vel non, ibid. in n. 7.—licet ingratus sit, non tamen à domino in servitum reduci potest, quando alium redemit, et qualiter tunc domino consulatur, ibid. in n. 9.—Et quid